

til stor Glæde, om man fik den personlige Skattelovgivning for Kommunerne ændret ude af Sammenhængen. Jeg er bange for, at det vilde være en Lap, som ikke vilde betyde meget hverken med Hensyn til Skønheden eller Varigheden for det hele Skatteklædebon. Jeg maa derfor sige til det ærede Medlem, at det ikke har været min Hensigt at opfordre Tinget til at beskæftige sig med disse Forhold i Aar.

Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) rejste Spørgsmaalet om Indkvarteringslovgivningen og sagde med Rette, at den var forældet. Den hviler paa gamle Principper og gamle Love, og det ærede Medlem mente, at de nuværende Indkvarteringsforhold viste, at Loven trængte til Revision. Dette vil vist ingen modsige, men jeg vil antage, at det vil være rigtigt at tage de Erfaringer, som dette Aars ekstraordinære Indkvarteringsforhold giver os, med i Betragtning, før man tager Beslutning om, hvorvidt man vil foretage en saadan Ændring. Den ordinære Indkvartering, som jo er den, der er forud beregnet og vender tilbage regelmæssig, og som er af en mere langvarig Karakter, er i de sidste Aar, sely om Loven ikke er blevet ændret, ændret meget stærkt ved Forholdene, idet den ordinære Indkvartering f. Eks. i København og Omegn foregaar ved Hjælp af de store Statskaserner og faste Lejre og udenfor København, navnlig her paa Sjælland, ifølge en ny Overenskomst mellem Staten og Kommunerne, for Garnisonsbyernes Vedkommende i store kommunale Kaserner. Disse Overenskomster er byggede paa de gældende Lovbestemmelser, og det vil neppe være rigtigt allerede nu at foretage en Ændring i dette Forhold. Hvad den ekstraordinære Indkvartering angaar, kan det særlig gøres gældende, hvad jeg før anførte, at vi maa tage de Erfaringer, som dette Aar bringer os, med i Betragtning, inden vi afgør, hvilke Ændringer der maa gennemføres. Det er jo rigtigt, at Forholdene i Aar har medført, at Indkvarteringsbyrden har faaet en usædvanlig Karakter, men man kan ikke sige, at Indkvarteringen for nogle af Byerne udelukkende har været en Byrde. Der er ogsaa med det store Mandskab fulgt store Indtægter for Byerne. Det er imidlertid givet, at de bestaaende Regler

for den ekstraordinære Indkvartering, der ikke er afpasset efter en saa omfattende Indkvartering som den, der i Aar har fundet Sted, trænger til en Supplering, og hvor en saadan kan tilvejebringes indenfor den gældende Lovgivning, er Ministeriet ogsaa opmærksom paa at gøre det. Et af Amterne, Ribe Amt, har ønsket Hjemmel for, at Kommunerne delvis kunde overtage Indkvarteringen, og en saadan Ordning har Ministeriet ogsaa givet sin Tilslutning. Der er endvidere fra nogle Kommuner rejst et Spørgsmaal om den fastsatte Godtgørelse pr. Manddag, som det kaldes efter et lidt vanskeligt Ord. Da Ordet i Lyd falder sammen med Ugedagsbetegnelsen, kunde man maaske bedre kalde det: Persondag, for derved at undgaa Misforstaaelse. Godtgørelsen slaar maaske ikke til i alle Forhold, og hvor der kræves en meget stor ekstraordinær Udgift til Indkvarterings Iværksættelse, kan det ogsaa forsvares at forhøje Godtgørelsen. Der er visse Præcedenser med Hensyn til forhøjet Indkvarteringsgodtgørelse. I Stedet for 17—18 Øre ydes der under normale Forhold i visse Perioder en højere Godtgørelse, indtil 35 Øre, og hvor altsaa Indkvarteringen medfører ekstraordinære Udgifter ved dens Iværksættelse, fordi dens Omfang er meget stort, og der maa tilvejebringes stort Materiale for at skaffe Soldaterne de Forhold, de har Krav paa, har Ministeriet været villigt til at gaa saa langt, som man efter Loven mener sig berettiget til. Jeg kan nævne, at der blev givet Holbæk Kommune Tilsagn om i nogen Tid at faa forhøjet Godtgørelse, og paa Baggrund heraf har naturligvis det, der passerede i Holbæk, ikke været glædeligere for Ministeriet at se.

Det ærede Medlem fra Silkeborg, hvis Bemærkninger om kommunale Skatteforhold jeg før omtalte, har ogsaa fremsat et Spørgsmaal om Fabriklovens § 27, der giver Ministeriet Bemyndigelse til at fastsætte en Indskrænkning af Arbejdstiden i sundhedsfarlige Erhverv, og navnlig med Hensyn til Virksomheder i kontinuerlig Drift at paabyde at arbejde med mindst 3 Arbejdsdøgn i Døgnet. Det ærede Medlem vilde vide, hvor vidt Overvejelserne er kommet. For at Ministeriet skal kunne tage Beslut-